

46de Møde.

Tirsdag den 8. December Kl. 1³⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt tredje Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 314 af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2883).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Til denne Sags Behandling i dette Møde kræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren (Trier): 13 af Udvalgets 15 Medlemmer indstiller Lovforslaget til Vedtagelse. Naar 2 Medlemmer ikke har kunnet deltage i denne Indstilling, skyldes det ikke, at disse 2 Medlemmer nærer det Ønske, at Kronens Værdi skal rutsche nedad; det skyldes ikke, at de i og for sig har noget imod, at Kronens Kurs sikres omkring de Tal, som i Loven er anført som Minimumskurser, men det skyldes, som det fremgaar af Betænkningen, at de nærer Frygt for, at naar Loven fastsætter Minimumskurser paa 89—86, vil Resultatet blive, at Spekulationen meget hurtigt vil drive Kronen opad. Ingen af os kan sige andet, end at denne Frygt er begrundet, ikke mindst naar man ser hen til, hvorledes Udviklingen er forløbet siden den forrige Valutalovs Vedtagelse. Men Spørgsmaalet er saa for det første, om man ikke kan finde Veje til at overvinde denne Frygt. Den første Vej, der kunde være Tale om, og som de ærede Medlemmer, der danner Mindretallet, derfor har peget paa, var at sikre Kronens nuværende Værdi ved Guldindløselighed, idet de nærer det Haab, at man derved vilde hindre en Spekulation i at drive Kronens Værdi op. Denne Vej maa efter de Forhandlinger, der er ført med Nationalbanken, og efter at denne klart og tydeligt har udtalt sig derimod, anses for ganske ufremkommelig. National-

banken nærer den Opfattelse, at Guldindløselighed, naar Kronen fastsættes til en eller anden Værdi, der ikke er den, hvortil den endelig skal sættes, ikke vil kunne hindre Kronen i at stige stærkt. Den anden Vej, der kunde gaas, var slet ikke at vedtage nogen Lov, men at lade de nuværende Minimumskurser omkring 70 blive de bestaaende, idet Spekulationen under de usikre Forhold, der da vilde være, ikke havde Interesse i at bringe Kronen yderligere op. Men denne Vej er, tror jeg, alle andre enige om at gaa imod, fordi Formaalet med denne Valutalov netop er at gøre Usikkerheden med Hensyn til Kronens Værdi saa lille som muligt, og det opnaas kun ved at indskrænke den Margin, indenfor hvilken Spekulationen kan tumle sig. Den tredje Vej, man kunde gaa, var den ikke i Loven at optage noget Tal for Minimumskursen, men i Stedet for at overlade til Regeringen og Rigsdagens Valutaudvalg at fastsætte denne, uden at denne Fastsættelse kom frem for Offentligheden, saaledes at Spekulationen ikke vidste, paa hvilket Punkt Nationalbanken vilde sige stop. Det er vistnok givet, at man ad denne Vej vilde kunne naa til at hindre noget af Haussespekulanternes Driven Kronen opad, men jeg tror, at baade Nationalbanken og mange ærede Medlemmer paa dette Punkt ligefrem har forset sig paa Spekulationen og har faaet det Indtryk, at hele Formaalet med Valutaloven er for Himlens Skyld ikke at muliggøre, at Spekulanterne faar nogen som helst Fortjeneste. Det er rigtigt, at vi ikke skal lægge Loven saadan an, at vi direkte opfordrer til Spekulation, men Lovens eneste Formaal er ikke at hindre Spekulation, og det legitime Forretningsliv, som intet har med Spekulation at gøre, har et berettiget Krav paa at faa at vide, hvilken Minimumskurs Nationalbanken skal sætte alt ind paa at holde, ellers vil den legitime Handel jo være lige saa usikker, som den er i Øjeblikket, naar den ikke vidste, indenfor hvilke Punkter Spekulationen kunde drives.

En sidste Vej vilde være at sætte de af Loven fastsatte Minimalkurser, 89 og 86, noget lavere. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet herom er ikke noget Principspørgsmaal; det er et af Rigsdagens Valutaudvalg og Regeringen truffet Skøn under Hensyn til paa den ene Side at hindre mest muligt Udslag fra Kronens nuværende Værdi, paa den anden Side Hensynet til, at Opretholdelsen af disse Kurser ikke maatte koste Erhvervslivet for meget; men dette Skøn er altsaa truffet efter en nøje Overvejelse af